

Medlem for 1ste Kreds nærmere udviklet den Forskel, der er mellem Testamentarvinger og Tvangsarvinger. Jeg kan ganske tiltræde hans Bemærkninger, og, som Motiverne til Lovforslaget vise, har for mig det afgørende været den store Forskel, som det gør, om den vedkommende har en Ret til at faa noget, eller han ganske maa takke Arveladeren for det, som han faar i Arv. Forholdet er nemlig det, at Arveladeren i hvert Tilfælde altid, til Trods for hvad der er bestemt i Loven, vil kunne naa det Resultat, han ønsker, ved for Testamentarvingernes Vedkommende at sætte som Betingelse for, at de overhovedet kunne faa den Arv, der tillægges dem, at de ikke isølge denne Lov, hvortil Udfast her foreligger, gør Indsigelse mod, at Eksekutor behandler Boet. Jeg kan derfor ikke se, at der kan være noget væsentligt at indvende mod denne Bestemmelse. — Hvad angaar Forholdet med Hensyn til Kreditorerne, udtalte ganske vist det ærede 6te Medlem for 2den Kreds sig først temmelig afgjort mod den foreslaaede Regel, men han endte dog med nogle Bemærkninger om, at Reglen ikke ganske kunde gaa, saaledes som den er foreslaaet; altsaa kan det ventes, at det ærede Medlem vil kunne tage Reglen med nogle Forandringer. Hvorvidt det laader sig gøre at give udførlige Regler med Hensyn til dette Punkt, skal jeg ikke udtale nogen Mening om i Djeblifket, men i øvrigt er det dog klart, at man ikke kan tage Hensyn til de ganske enkelte, særlige Tilfælde, som det ærede Medlem nævnte, og som kunde bære Vidnesbyrd om, at de paagældende havde som Kreditorer søgt at tilfredsstille deres Naag lige over for den ene eller den anden. Det maa jo være afgørende, at det er et Arv- og Gældsfragaelsbo; naar Arv og Gæld ikke vedgaaes, vil Forholdet jo i de allerfleste Tilfælde være det, at man har næret Betænknelighed ved at vedgaa Arv og Gæld uanset de Bepærelser, man derved kunde naa. Overhovedet kan jeg ikke godt indse, hvorledes man skulde kunne stelne paa anden Maade end efter, om Boet er et Arv- og Gældsfragaelsbo eller et Vedgaaelsbo, hvorledes man skulde kunne stelne inden for Arv- og Gældsfragaelsbo imellem dem, hvor man skulde kunne faa Eksekutor fjernet, og dem, hvor man ikk skulde kunne faa ham fjernet; men det er jo noget, der kan være Genstand for senere Behandling.

Hvad angaar § 3, saa har jeg naturligvis ikke noget at indvende imod, at Spørgsmaalet om, hvad der skal fortaas ved „behørig Sikkerhed“ søges nærmere udfornet i visse Regler. Tanken med Forslaget har,

som Motiverne vise, været den at overlade det til Stifteretten nærmere at bestemme, hvad der maatte være behørig Sikkerhed, en Regel, som forekommer mig kunde i og for sig være ret naturlig, idet det saa meget beror paa de konkrete Forhold i det enkelte Tilfælde, hvad man i saa Henseende bør fordrer. Det er navnlig Eksekutors Person, hans Forhold, særlig hans økonomiske Forhold, som der vilde kunne komme til at spille en meget væsentlig Rolle, saaledes at man ikke alene kan bestemme Sikkerheden i Forhold til Boets Størrelse eller Boets Bestanddele, om det s. Eks. bestaar af faste Ejendomme eller den væsentligste Substans er kontante Penge, Obligationer, som ere Genstand for Afhændelse, efter Reglerne for Børdipapirerne. Men jeg har selvfølgelig ikke noget at indvende imod, at man søger at give nærmere Regler for dette Forhold.

Den sidste ærede Taler gjorde nogle Bemærkninger med Hensyn til §§ 3 og 4 og udtalte sig, som om det ikke var ganske klart, hvad Bestemmelsen der gaar ud paa, om den kun indeholdt, som han udtrykte det, en formel Regel, saaledes at Bestemmelserne i § 1 Nr. 1 og 2 og § 2 med Hensyn til de Beløb, for hvilke de paagældende Kreditorer eller Arvinger vare interesserede, vare fikse, eller om dette Spørgsmaal skulde kunne gøres til Genstand for nærmere Prøvelse af Stifteretten. Meningen med Lovforslaget har været den, at give passende bestemte Regler, og det, som saa Stifteretten har at afgøre efter Reglerne i § 3, er at undersøge, hvorvidt — og dette er det væsentligste — der er Kreditorer for henholdsvis Halvdelen eller Tjeredelen af de udestaaende Fordringer, og Stifteretten maa naturligvis her undersøge de Momenter, som maa komme i Betragtning til Afgørelsen i saa Henseende, og hvorvidt de paagældende kunne anses for stemmeberettigede og derved ogsaa, hvad der omtales i Motiverne, hvorvidt de ikke kunne tages i Betragtning, fordi der er stillet dem antagelig Sikkerhed. Men ellers har det været Meningen med § 3 at faa en bestemt Regel i saa Henseende, og det forekommer mig, naar man vil have en saadan, maa der sættes en vis Bærdi, som de paagældende Fordringer skulle have, eller et vist Tal paa Fordringshaverne. Naar den ærede sidste Taler spurgte, om det kom an paa Antallet af Fordringshaverne alene eller om der tillige skulde tages Hensyn til Størrelsen af de Fordringer, de repræsentere, viser selve Lovforslaget, at der er tænkt paa alene at tage Hensyn til Fordringernes Tal; men jeg kan ikke have noget at indvende imod,